

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Martinem Kopou ve věci

žalobce: **H. K.**
státní příslušnost: X
t. č. pobytem X
zastoupen Mgr. Martinou Šamlotovou, advokátkou
se sídlem Milady Horákové 13, 602 00 Brno

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky**
se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 12. 2022, č. j. OAM-685/ZA-ZA10-ZA16-2022,

takto:

- I. Žaloba *se zamítá*.
- II. Žalobce *nemá právo* na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému *se nepřiznává* náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu. Žalobce s ním ovšem nesouhlasí. Je Kurd. Kvůli tomu si v Turecku nemohl najít dobře placenou práci. Žalovaný se přitom dostatečně nezabýval postavením Kurdů v Turecku. Nejistil skutkový stav dostatečně. Krajský soud níže vysvětlí, proč tyto námitky nejsou důvodné.

II. Napadené rozhodnutí a související skutkové okolnosti

2. Žalobce požádal o mezinárodní ochranu v červenci 2022. Z Turecka odjel už v únoru 2020. Do Česka přijel ne základě pracovního víza. V Turecku si jako Kurd nemohl sehnat dobře

placenou práci. Nikdy nebyl členem žádné politické strany. Naposled žil ve městě Izmir. Předtím bydlel ve městě Derik. Půl roku pracoval v rafinerii za minimální mzdu. Jinou práci si nesehnal, protože musel dostudovat. Nikdy neměl ve vlasti problémy se státními orgány nebo policií. Nikdy ho trestně nestíhali. Asi před šesti lety se vracel ze školy a dostal se do fyzické potyčky s Turkem kvůli tomu, že mluvil kurdsky. Dotyčný Turek žalobce udeřil železnou tyčí. Incidentem se zabýval i soud. Útočník dostal pokutu. Na dotaz žalovaného, s jakými problémy se žalobce potýkal kvůli své kurdské národnosti, uvedl, že nejzávažnějším byl tento incident. Později žalobce doložil dokumenty ze soudního řízení vedeného proti člověku, který ho napadl.

3. Žalovaný rozhodnutím ze dne 2. 12. 2022, č. j. OAM-685/ZA-ZA10-ZA16-2022, neudělil žalobci žádnou z forem mezinárodní ochrany („rozhodnutí žalovaného“).
4. Žalobce podle žalovaného ve vlasti neuplatňoval politická práva, ani z tohoto důvodu nečelil pronásledování. Ohledně jednoho incidentu souvisejícího s kurdskou národností žalobce žalovaný odkázal na rozsudek Vrchního soudu v Praze z roku 2001, podle kterého je diskriminace menšin známým jevem v každé zemi, bez dalšího se ale nejedná o pronásledování.
5. Dále se žalovaný zaměřil na obecnou situaci Kurdů v Turecku. S odkazem na *Informaci MZV Turecko – Turečtí občané kurdského původu* z listopadu 2020 („Informace MZV“) uvedl, že turecká ústava zakotvuje rovnost všech občanů a zákaz diskriminace. Kurdové mají zastoupení mezi podnikateli, úředníky i např. známými herci a ostatními umělci či sportovci. Mají obdobná práva jako ostatní občané, co se týče vzdělání, zaměstnání, bydlení i dalších aspektů každodenního života. Všechny tyto informace dokládají, že je v Turecku pro Kurdy možnost důstojného života bez omezení či pronásledování. Kurdové mohou žít ve všech oblastech Turecka a vykonávat nejrůznější zaměstnání. Z dostupných informací tedy nevyplývá, že by čelili znevýhodňování.
6. Žalovaný nenašel žádnou okolnost, která by měla negativní vliv na žalobcův život a dosahovala by úrovně pronásledování. Je zřejmé, že odjezd žalobce z vlasti nijak nesouvisel s jediným incidentem z roku 2014. Je navíc zřejmé, že turecké orgány žalobci poskytly pomoc, pokud trestní soud dotyčného útočníka odsoudil za ublížení na zdraví. Jestliže by se žalobce v budoucnu cítil v ohrožení, může využít dostupných právních prostředků ve své vlasti. Není důvodem pro udělení mezinárodní ochrany, že žalobce chce žít v Česku nebo že si v Turecku nenašel lepší práci.
7. Žalovaný neshledal ani důvod hodný zvláštního zřetele pro udělení humanitárního azylu, či důvod pro udělení doplňkové ochrany. V Turecku nelze udělit trest smrti. Žalobci nehrozí špatné zacházení. Ohledně situace Kurdů žalovaný odkázal na svou argumentaci k neudělení azylu. Žalobci nehrozí ani nebezpečí v souvislosti s ozbrojeným konfliktem. Většina území Turecka je bezpečná. Pouze na turecko-syrské hranici může docházet k problémům. Turecko ale není ve válečném konfliktu. A žalobce pobýval v Izmiru, které se nenachází v turecko-syrském pohraničí. Vycestování žalobce do vlasti rovněž nepředstavuje porušení mezinárodních závazků.

III. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

8. Žalobce namítá, že žalovaný řádně nezjistil skutkový stav, protože se dostatečně nezabýval obecnou situací Kurdů v Turecku. Na Kurdy se v Turecku nahlíží jako na osoby třetí kategorie. Sám žalobce neměl rovné příležitosti na trhu práce. Odkazuje na usnesení

Evropského parlamentu ze dne 7. 6. 2022, ve kterém mimo jiné vyjádřil znepokojení nad situací Kurdů na jihovýchodě Turecka, zejména nad nedostatečnou ochranou lidských práv. To se projevuje mj. tím, že dochází k mučení či jinému špatnému zacházení se zadrženými osobami. Tyto represe se zaměřují vůči straně HDP. Postoj vládnoucí politické strany vůči členům strany HDP a jejím sympatizantům je zrcadlem postoje turecké společnosti.

9. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě opět odkázal na rozsudek vrchního soudu, na který odkazoval i ve svém rozhodnutí. Žalobce přicestoval do Česka již v únoru 2022 (sic!), tj. pět měsíců před podáním žádosti o mezinárodní ochranu. Pokud skutečně pociťoval obavy z návratu do vlasti, mohl jistě podat žádost dřív. Žalovaný odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 Azs 423/2004 a 2 Azs 137/2005, ze kterých plyne, že o azyl je nutné žádat bezprostředně poté, co má k tomu žadatel příležitost. Žalobce přitom po celou dobu pobytu v Česku neprojevil zájem o mezinárodní ochranu. I v řízení poté uváděl, že by zde rád zůstal a v klidu žil. Průběh řízení proto nenasvědčuje tomu, že by žalobci hrozilo pronásledování nebo vážná újma. S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5 Azs 37/2003 žalovaný zdůraznil, že poskytnutí azylu je specifickým důvodem pro poskytnutí mezinárodní ochrany a nelze jej zaměňovat s jinými legálními formami pobytu cizinců na území Česka. Žalobce by měl svou situaci řešit pomocí zákona o pobytu cizinců, ne zneužívat institut mezinárodní ochrany.

IV. Posouzení věci krajským soudem

10. Žaloba *není důvodná*.
11. Žalobce ve své žalobě vznáší jedinou námitku. Má za to, že žalovaný dostatečně nezjistil skutkový stav, protože se nezabýval situací kurdské menšiny v Turecku. Nemá ovšem pravdu.
12. Obecně v azylovém právu sice platí, že „žadatel o mezinárodní ochranu pro účely § 12 písm. b) zákona o azylu nemusí dokazovat, že je ve větším ohrožení než kdokoli jiný v jeho azylově relevantní skupině, pokud je tato skupina jako celek terčem pronásledování“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, sp. zn. 5 Azs 66/2008). Žalovaný se však postavením kurdské menšiny zabýval. A dospěl přitom k závěru, že nelze říct, že by příkoří, které mohou Kurdové v Turecku běžně zažívat, vždy dosahovalo intenzity pronásledování nebo vážné újmy.
13. Tento závěr podporuje i judikatura Nejvyššího správního soudu, který se v posledních letech opakovaně zabýval postavením Kurdů. Ačkoli dlouhodobě uznává, že Kurdové v Turecku skutečně čelí významným nesnázím, ty bez dalšího nedosahují intenzity pronásledování ve smyslu § 12 nebo hrozby vážné újmy ve smyslu § 14a odst. 2 zákona o azylu (viz např. rozsudky ze dne 17. 1. 2019, č. j. 5 Azs 106/2018-30, ze dne 25. 4. 2019, č. j. 8 Azs 352/2018-46, či usnesení ze dne 18. 1. 2023, č. j. 10 Azs 246/2022-377, nebo ze dne 2. 3. 2023, č. j. 1 Azs 256/2022-29). Kurdská národnost tedy bez dalších specifických okolností, které by u konkrétního žadatele zvyšovaly riziko, že se on sám stane terčem pronásledování nebo vážné újmy, není důvodem pro udělení azylu ani doplňkové ochrany.
14. Tento závěr nevyvrací ani informace vyplývající z usnesení Evropského parlamentu, na které odkazuje žalobce. V něm Evropský parlament odsuzuje porušování lidských práv Kurdů na jihovýchodě Turecka nebo zacházení s příznivci prokurdské strany HDP. Tyto obecné informace však pro případ žalobce nemají příliš relevanci. On sám podle svých slov nijak politicky aktivní nebyl ani o sobě netvrdil, že by sympatizoval se stranou HDP. A před

odjezdem z vlasti žil v Izmiru, nikoliv na jihovýchodě Turecka. Toto usnesení sice poukazuje také na obecné problémy, s nimiž se kurdská menšina může setkávat (nemožnost používat jazyk menšiny ve vzdělávání nebo oblastech veřejného života). Rozhodně z něj však neplyne, že by každý Kurd v Turecku čelil přiměřené pravděpodobnosti, že se právě kvůli své národnosti stane terčem pronásledování anebo že bude čelit reálnému nebezpečí vážné újmy.

15. Ani žalobce ve správním řízení netvrdil žádné specifické okolnosti, které by v jeho konkrétním případě zvyšovaly riziko, že se obětí pronásledování stane právě on. Popřel, že by měl jakékoliv problémy s bezpečnostními složkami či jinými státními orgány. V souvislosti se svou kurdskou národností poukazoval na jeden incident, při kterém se stal obětí ublížení na zdraví. Kromě toho mluvil o tom, že si nemohl najít lépe placenou práci. Zmiňovaný incident však následně řešily turecké soudy a pachatele potrestali. Žalobce tedy nezůstal bez ochrany před nezákonným jednáním soukromé osoby. A pokud jde o problémy s nalezením lepšího zaměstnání, ty nelze považovat za závažné porušení lidských práv, které by mohlo představovat pronásledování (viz definici pronásledování v § 2 odst. 4 zákona o azylu a čl. 9 kvalifikační směrnice).
16. Nic v azylovém příběhu žalobce tedy nenasvědčuje tomu, že by v případě návratu do Turecka potenciálně mohl čelit pronásledování. Sice nelze vyloučit, že v souvislosti se svou kurdskou etnicitou bude čelit jistým ústrkům nebo nevraživosti ze strany okolí. Příslušnost k jakékoliv menšině téměř v každé zemi přináší řadu výzev. Žalovaný ovšem správně poukazuje na to, že diskriminace bez dalšího není důvodem pro udělení mezinárodní ochrany ve formě azylu příslušníkovi takové menšiny, pokud nedosahuje intenzity pronásledování. Aby v případě žalobce bylo možné mluvit o odůvodněném strachu z pronásledování, musely by se v jeho azylovém příběhu objevit natolik významné skutečnosti, které by vedly k závěru, že by v případě návratu do vlasti s přiměřenou pravděpodobností čelil závažnému porušení jeho lidských práv, či obdobně neakceptovatelnému jednání. To se ale v případě žalobce nezjistilo.
17. Námitka, že žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav ve vztahu k situaci kurdské menšiny v Turecku, proto není důvodná. Ve vztahu k dalším formám mezinárodní ochrany žalobce žádné žalobní body nevznáší. Krajský soud zároveň nenašel žádnou vadu, ke které by měl přihlédnout z vlastní iniciativy.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

18. Krajský soud posoudil žalobní námitky jako nedůvodné. Proto žalobu zamítl.
19. Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. *Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.* V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát.

Brno dne 31. května 2023

Martin Kopa
samosoudce